



Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

LXXX. Electio Patriarchæ Maronitarum a Pontifice facta, & alegatio
Commissarii Apostolici Archiepiscopis, & Episcopis ejusdem Nationis
denunciatur. 16. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](#)

animo considerans, & quam ardua sit provincia Tibi commissa, & quam ample facultates ad illam alacrius adeundam, & felicitus explicandam, componendamque attributa, omnia studia, omnes conatus, & vires intendas, non ut Apostolicam tantum benignitatem nostram Tibi promerearis, sed ut aeternam etiam in celis repositam mercedem a bonorum omnium remuneratore Deo, quem unum pro oculis habere debes, consequi possis, & valeas. Nos interim, ad prosperi successus auspicium, Tibi Apostolicam Benedictionem, quam Nostro nomine universae Nationi mandatis tuis obtemperanti, tanta que salubria monita adimplenti, elargiri poteris, peramanter impetrinur.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVI. Martii MDCCXLIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. Card. Passioneus.

LXXX.

Electio Patriarchae Maronitarum a Pontifice facta, & Ablegatio Commissarii Apostolici, Archiepiscopis, & Episcopis ejusdem Nationis denunciatur.

Venerabilibus Fratribus, Simoni ab Archiepiscopatu Damasci ad Patriarchalem Maronitarum Sedem translato, catrisque Archiepiscopis, & Episcopis ejusdem Nationis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Pontifex refert, ac deplorat schisma inter Maronitas exortum.

Eiusque perniciose effectus.

Controversia examen in Congreg. particulari instituitur.

MAGNA non minus admiratione, quam exigitudine affecti sumus, postquam e sex Episcoporum vestri Cœtus, aliorumque literis intelleximus, Maronitarum Ecclesiam, post obtum postremi Patriarchæ Josephi Petri, funesto Schismate discissam fuisse; a sex illis Episcopis in ejus locum suffecto Elia Arca, ab aliis Tobias Napolose Archiepiscopis. Et quidem mirari satis non possumus, adeo nunc valuisse inimicum Hominem, ut supereminaverit divisionis zizania in agro isto, adhuc ea lue prorsus intacto; utque vobis eripuerit decus amplissimum: id scilicet nunquam ex omni temporis memoria evenisse in vestro Patriarcha eligendo; quia laude nobiliores Ecclesia, vestro in conspectu positæ, plurimum caruerunt. Angi autem qui nequeat in tanta malorum colluvie, quæ vestram Nationem, discordiis, tumultu perturbatione obruerunt? Siquidem uterque Electus, non exceptiæ Romanæ Sedis judicio, (quod lege, & more velut necesse fuerat), statim pro Patriarcha se gerens, forum aperuit, usurpansque Patriarchalia jura, miscet humana Divinis, ut suo se teneat loco. Hinc populus alterutri inherens, incertus, divisus, triste sui spectaculum præbet insultanti Schismatico, Turcæ irridenti; & metus est, ne vera Dei Religio, quamquam vestra Genti altis radicibus infixa, obsecratis contentione mentibus, discrimen adeat, ut sepius alibi.

§. 1. Hac enimvero sollicitudine, ac paternâ caritate commoti adeo sumus, ut vestris mendidis vulneribus, restituendaque sanitati accurrere acceleravimus, vix dum Roman venerunt utriusque partis Legati cum mandatis, & monumentis, supremum Apostolicæ Sedis iudicium subiuri. Nam statim selegimus aliquot e Sancta Romana Ecclesia Cardinalibus, Propaganda Fidei praepositis, qui juris ordine servato, auditisque Advocatis, de toto controversia statu cognoscerent, & coram Nobis deciderent, an alterutra Electio, seu Postulatio, confirmanda

foret, aut sananda; & si utraque infirmando, quid ultra Nobis agendum esset. Illi apud Nos convenerunt XV. Kalendas Martias, unaque fuit omnium sententia: utramque non modo nullam, atque invalidam, sed insanabilem videri, tantis undique scatent erratis adversus Canones, ipsaefque vestras Constitutiones. Jus proinde eligendi, in hoc informis electionis casu, ad Apostolicam Sedem devolutum fuisse; sicuti Ecclesiastica jubent Leges, & ubique perpetuo in more fuit: cujus si nullum istuc exemplum reperitur, referri debet Majorum vestrorum prudenter, qui ab hujusmodi nefario Schismate si bi semper caverunt.

§. 2. Nos igitur eorumdem Cardinalium sententiam assensu nostro prosecutui, utramque electionem penitus abrogavimus. Simil autem Patriarcham vestrum elegimus Venerabilem Fratrem Simonem Archiepiscopum Damasci, qui antiquior vestri Cœtus, hoc etiam nomine commendationem habuit ad eam dignitatem; magis autem, quod miti ingenio, & a partium studiis abhorrente, ut plurimum testimonio acceptimus, idoneus Nobis visus est ad tantum munus gerendum. Quocirca acceptissimum vobis, vestraeque Genti fore, idque prompto atque alacri erga ipsum obsequio, debitaque obedientia vos comprobatus non dubitamus, daturosque documentum, præteritas discordias non precipiti voluntatis æstu commotas fuisse, sed incaute mentis errore, qui facilius excusari potest.

§. 3. Nec vobis in mentem veniat suspicari, hac nostra extraordinaria constituti Patriarcha providentia, juri vestro quidpiam detractum fuisse. Nam, & ipsum in hujus electionis diplomate vobis expresse reservavimus, & in Provincialis, seu Nationalis recentis vestra Synodi confirmatione, novo, ut petebatis, Pontificie auctoritatis robore permunivimus.

§. 4. Hæc per nostras itas literas in forma Brevis vobis referre satis duximus. Plura cognoscetis à Dilecto Filio Jacobo ab Urbe Luca, Observantio Franciscanorum Alumno, Apostlico Hierosolymis Visitatore, quem ad vos Nostro nomine ire Commissarium iussimus, ut sedulò curet observari, & custodiri quicquid in prænunciata Synodo, & a Nobis deinde, pro Ecclesiastice discipline, sanctissima Religio-nis tutela, sanctum fuit; utque receperis à Sacerdote Andrea Felice, quem Patriarcha Joseph Petrus paulo post vita functus Romanam ablegaverat, Nostris in forma Brevis ad eum literis, ubi plura peragenda commendavimus, & recuperato aliquo Religio-dono ad eundem Patriarcham transmisso, id omne Simoni ejus successoris repræsenter, nontramque de rerum istic sacrarum Cultu, ritè, ac prudenter instituendo retinendoque, voluntatem, cuius consilium fecimus, patesciat.

§. 5. Quin illum perhumaniter excepturi, præscriptasque vobis leges, accurata obedientia exequatur sitis, nullum Nobis relinquit ambigendi locum, omnium vestrum animus religione, & constantissima erga Supremum Pastorem fide penitus obliti. Precipiè vero vos adhortabit, ut obliiti prateritæ emulacionis, unanimis sitis in Christo Iesu, sine querela, fine reprehensione, simplices filii Dei in medio Nationis, Turcarum scilicet, pravæ, & perver-sæ, (Apostoli verbis utimur), inter quos lucetis sicut lumina in mundo. Quod in auspicio, Venerabiles Fratres, Apostolicam Benedictionem vobis peramanter impetrinur.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVI. Martii MDCCXLIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

J. Vincentius Lucchesinius.

Dignitas

Congrega-tionis senus.

Abrogata dupli elec-tione, alter eligitur Patriarcha, me-ritorum lan-de præstans.

Salvis juri-bus Anisti-tum Maroni-tarum.

Commissarius Apostolicus pluribus fa-cultatibus, & mandatis instructus ablegatur.

Debita San-cta Sedi ob-edientia, & animorum concordia commendat.

Dat. die 16.
Mart. 1743.